

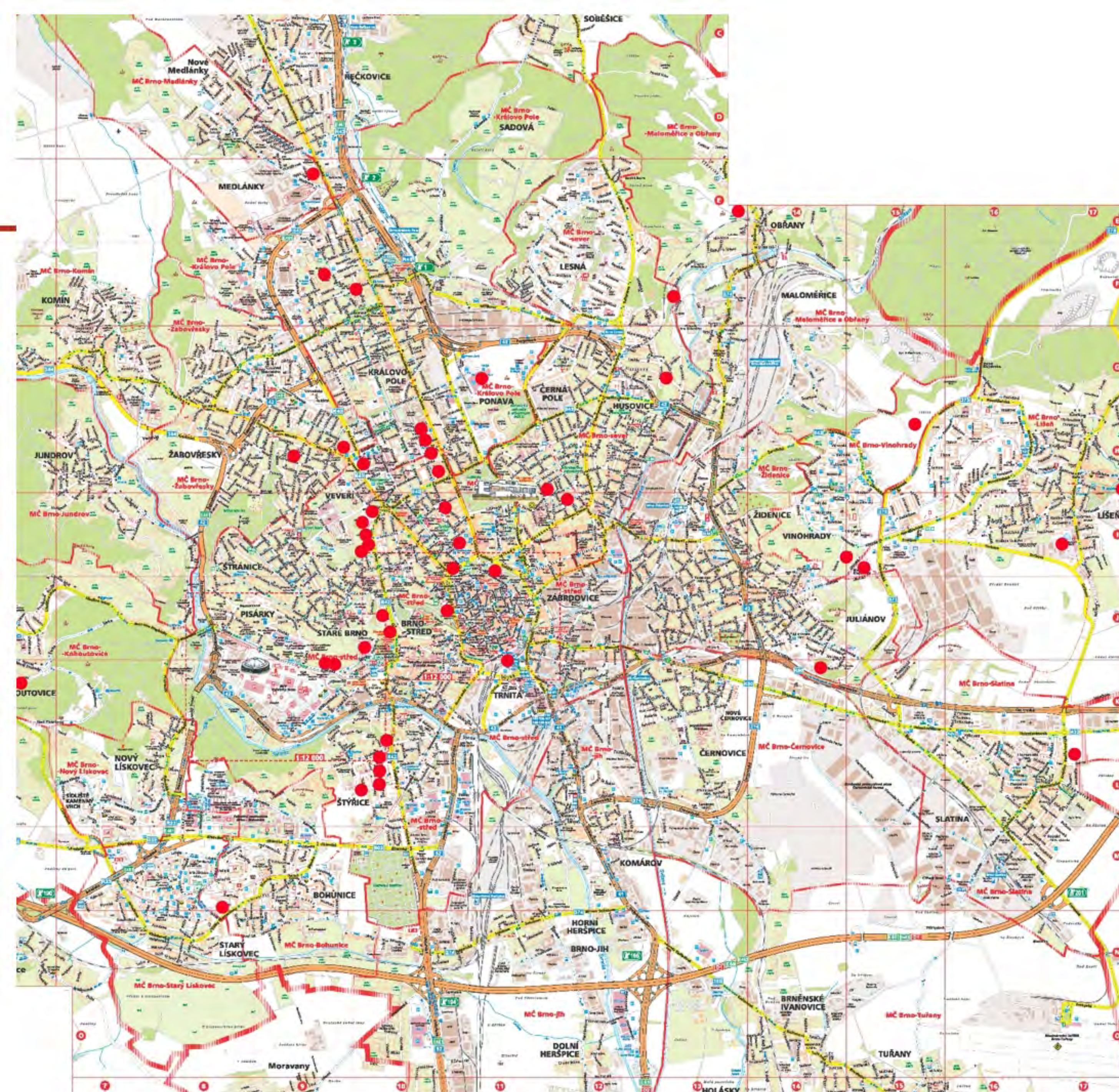

NÁRODNÍ
PAMÁTKOVÝ
ÚSTAV

ÚZEMNÍ ODBORNÉ
PRACOVISŤE
V BRNĚ

CIHELNY NA ÚZEMÍ VELKÉHO BRNA

- na území dnešního Brna je přes 60 lokalit s historickými cihelnami
- od 19. století se koncentrují v oblasti širšího centra
- historicky však má téměř každá obec svoji cihelnu
- soupis cihelen 1840

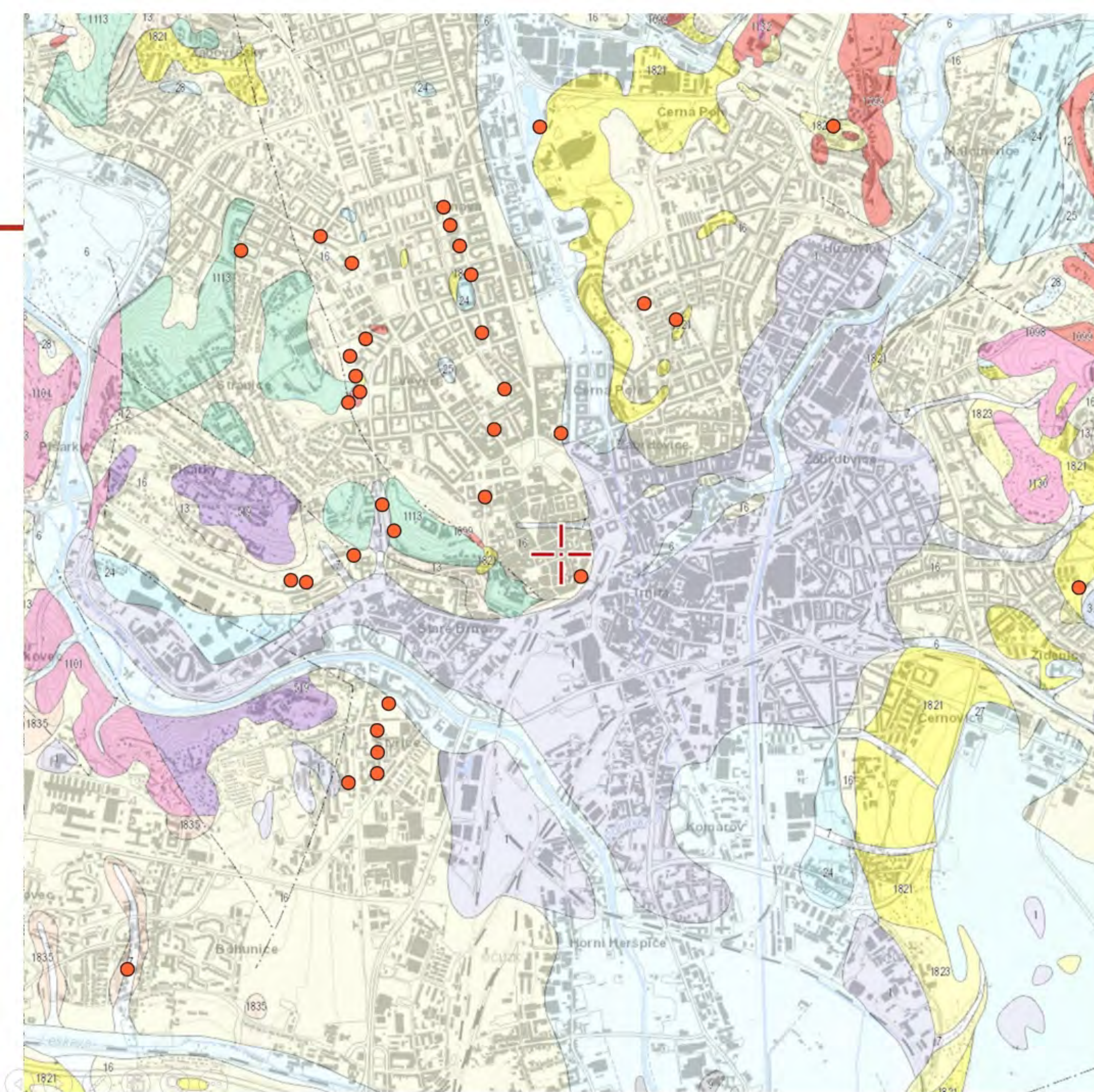

NÁRODNÍ
PAMÁTKOVÝ
ÚSTAV

ÚZEMNÍ ODBORNÉ
PRACOVISTĚ
V BRNĚ

GEOLOGICKÉ PODMÍNKY

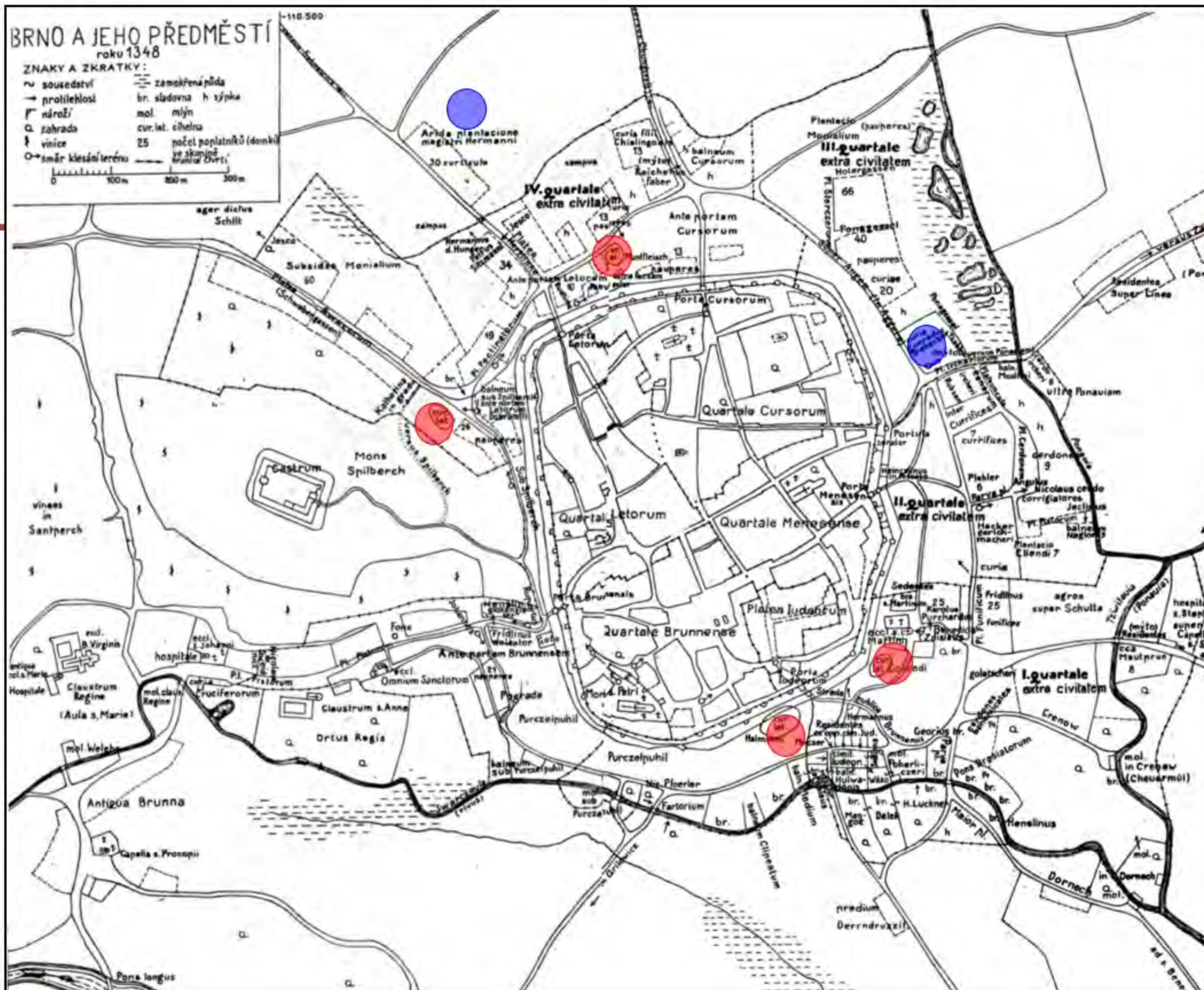
- pro výrobu cihel jsou velice vhodné kvartérní spraše
- brněnské cihelny se drží sprašových návějí
- v cihelnách četnost archeologických nálezů

- 1 – **výběr lokality** (v období středověku a ranného novověku lze předpokládat pouze těžbu suroviny na místě)
 - roku 1903 se uvádí potřeba 3m³ hlíny a 250-500 l vody na 1000 cihel (cca 29 x 14 x 6,5cm)
- 2 – **surovina se rozmělní** (kopáním, ziměním)
- 3 – **máčení** v jamách (systém 6 jam)
- 4 – **doplnění příměsí, hnětení**
- 5 – **tvarování** do tvárnic (se dnem či beze dna)
- 6 – **sušení** v kolnách (při ruční výrobě cihel dochází k prvnímu zaschnutí na volném vzduchu)
- 7 – **vsádka** do cihlářské pece

- 8 – postupné roztápění a **výpal** pece
 - pro starší období (středověk raný novověk připadají v úvahu pouze milíře, polní a otevřené pece)
 - výpal v otevřené peci trvá v 17. století cca 10 dní (u kruhových pecí je to 4-6 hodin)
- 9 – **chladnutí pece** (v případě brněnské městské pece v polovině 17. století 7 týdnů)
- 10 – **vyvážení hotových výrobků**

NÁRODNÍ
PAMÁTKOVÝ
ÚSTAV

ÚZEMNÍ ODBORNÉ
PRACOVNÍŠTĚ
V BRNĚ

- písemné zmínky o brněnských cihlářích od r. 1343
- v letech 1343-1365 je jmenováno 11 majitelů cihlen na předměstích
- ve středověku je v blízkosti hradeb známo 6 cihlen
- dvě cihelny jsou zmiňovány od r. 1346/1348 v prostoru před Židovskou bránou, kde svou činností narušili statiku městské hradby
- od roku 1348 je zmiňována i první cihelna v poloze „Na Leči“ před Veselou bránou
- 1365 v poloze „Na Leči“ 3 cihelny
- cihelny „Na Leči“ končí svou činnost ve 30. letech 16. století
- po třicetileté válce má Brno zmiňováno jednu pec, která pojme 60 000 cihel a 10 000 tašek

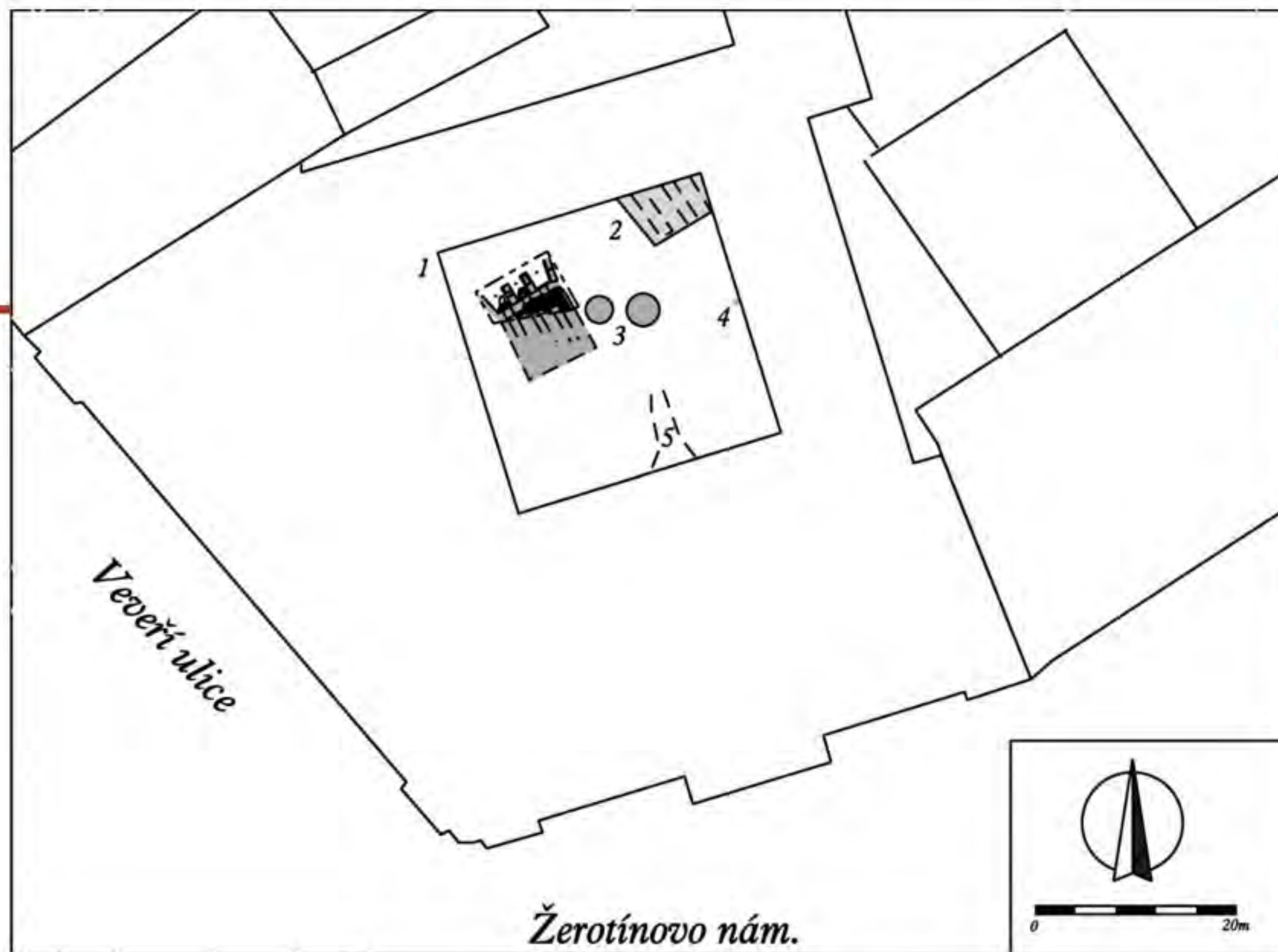
- cihelna „Na Leči“ a na Ponáveckém předměstí
- ostatní cihelny registrované v berních rejstřících

CIHELNA „NA LEČI“

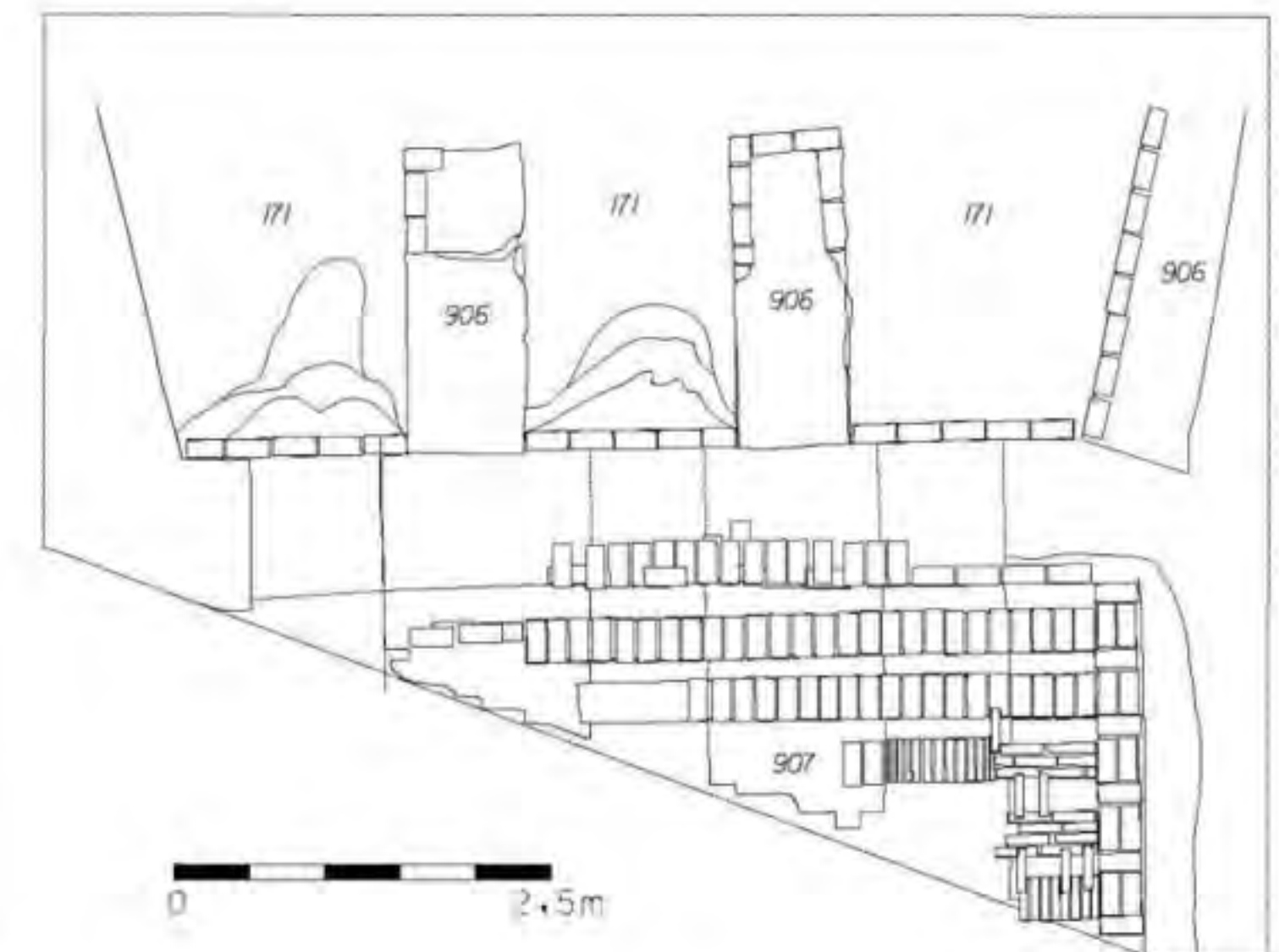
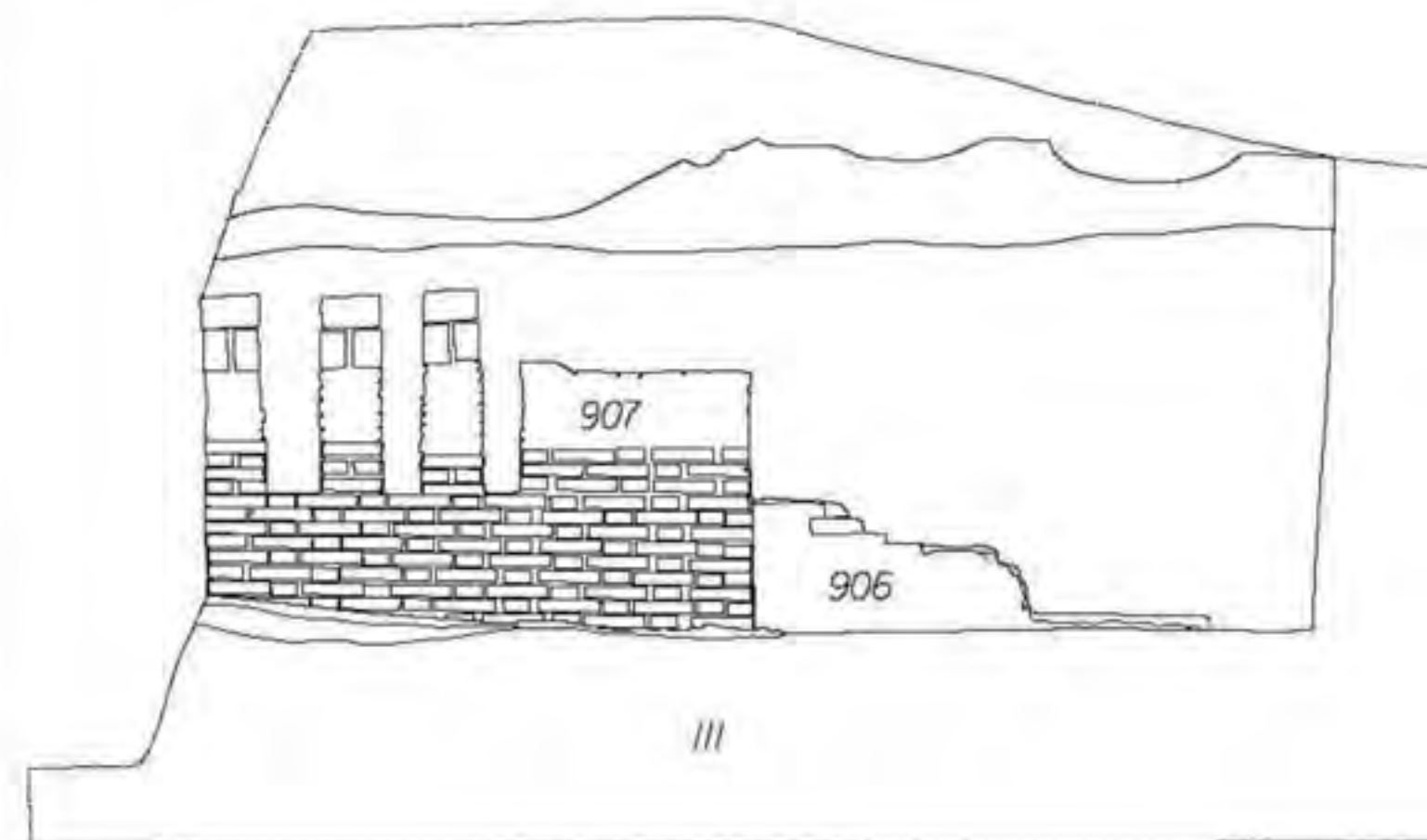
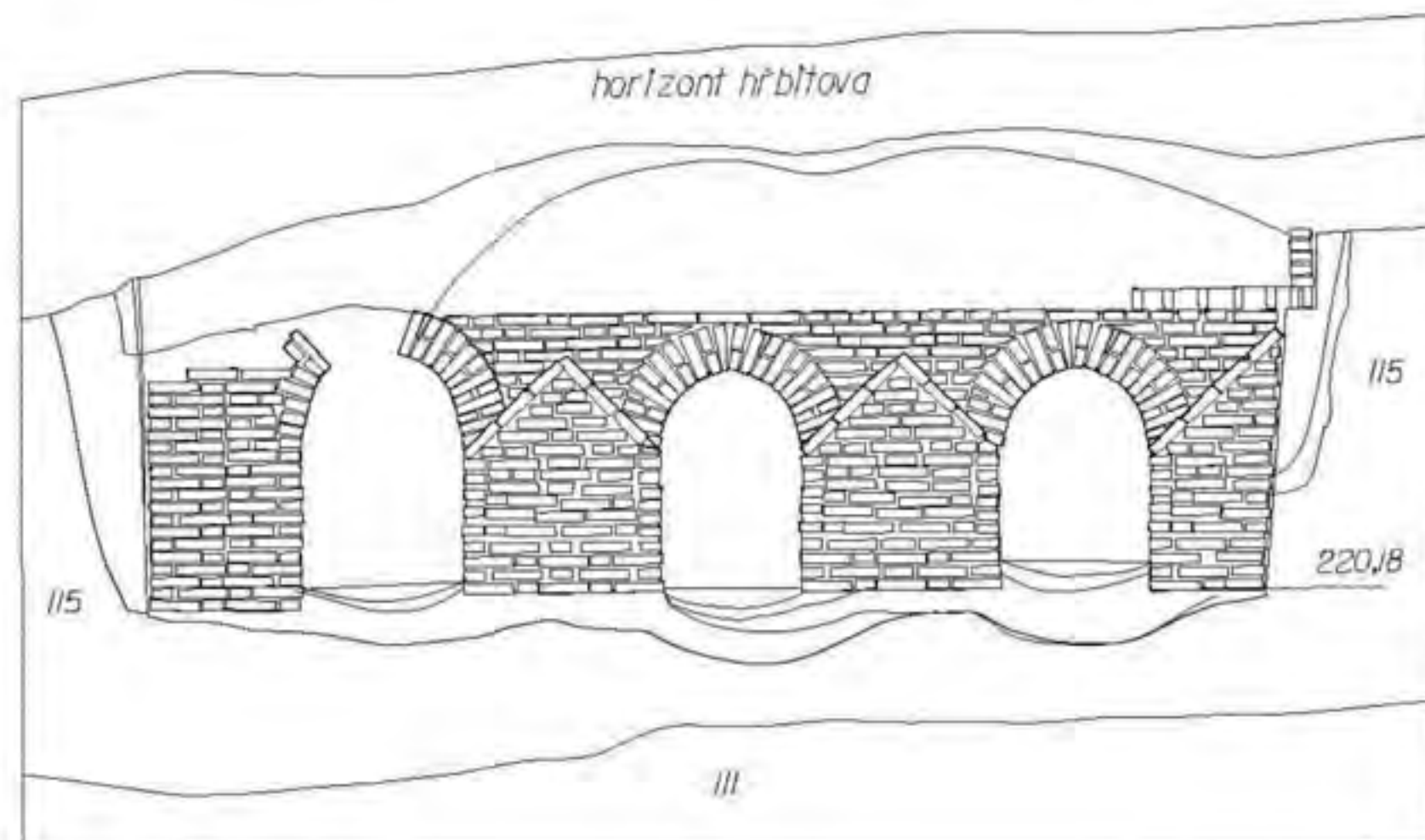

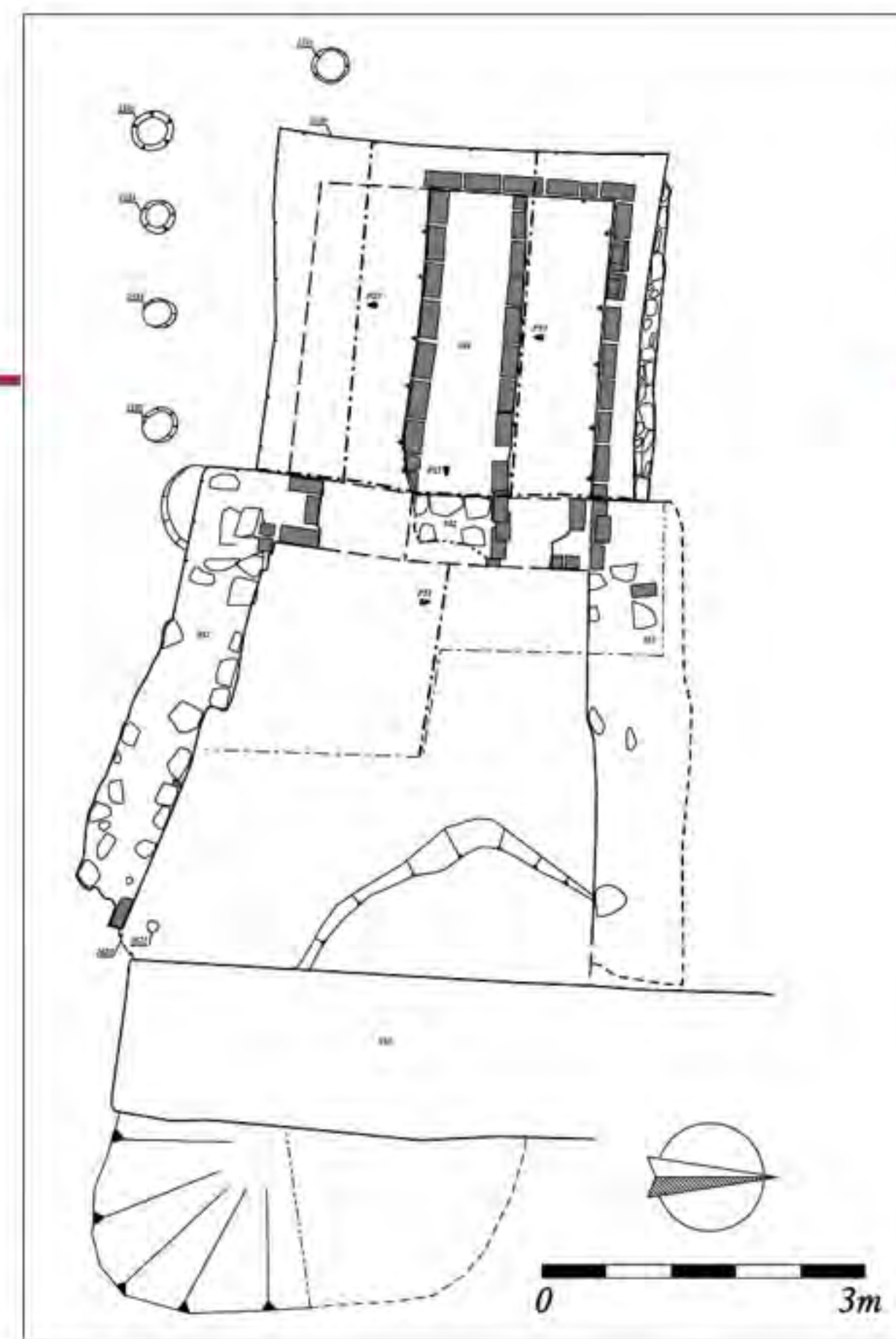
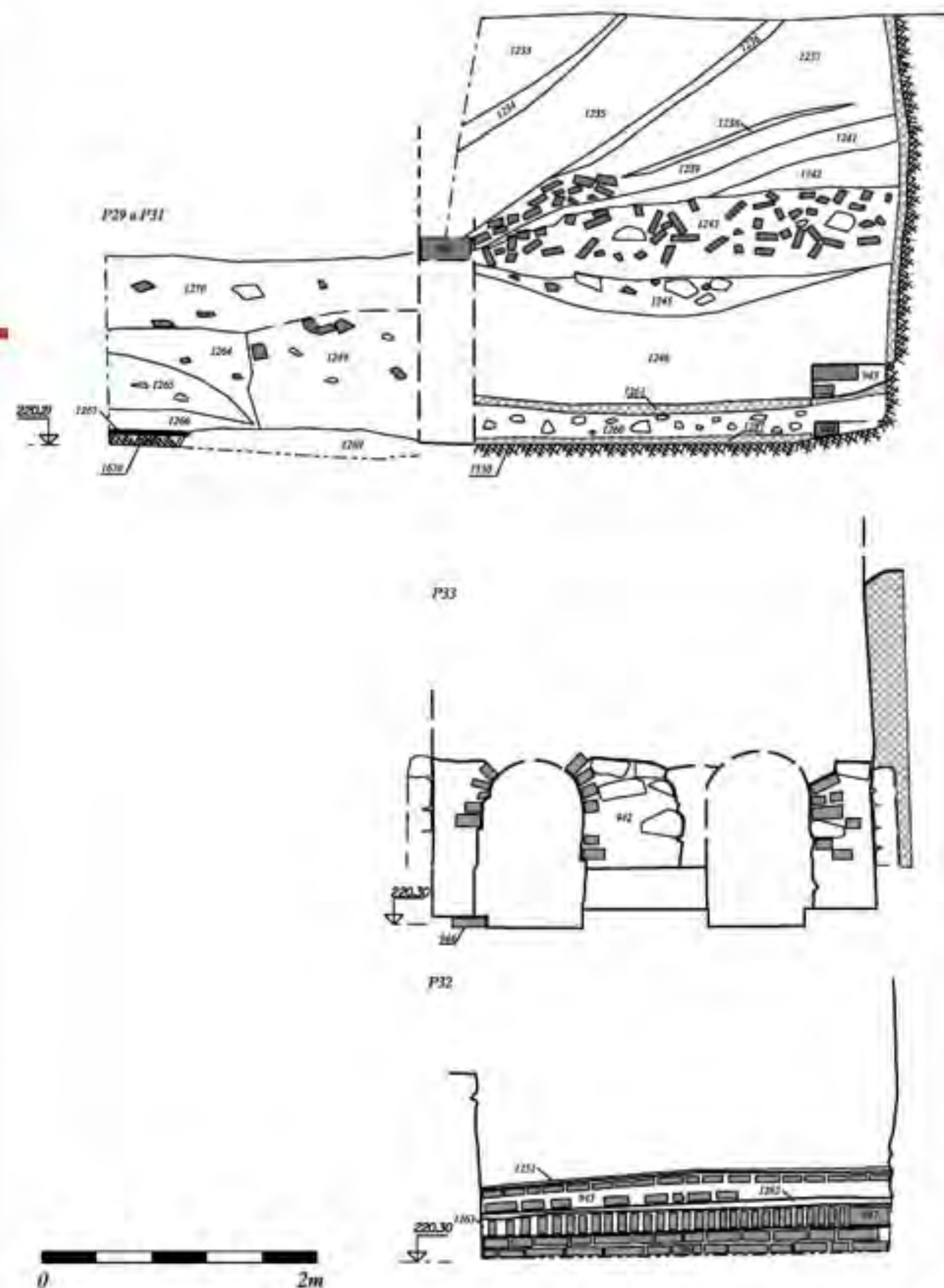
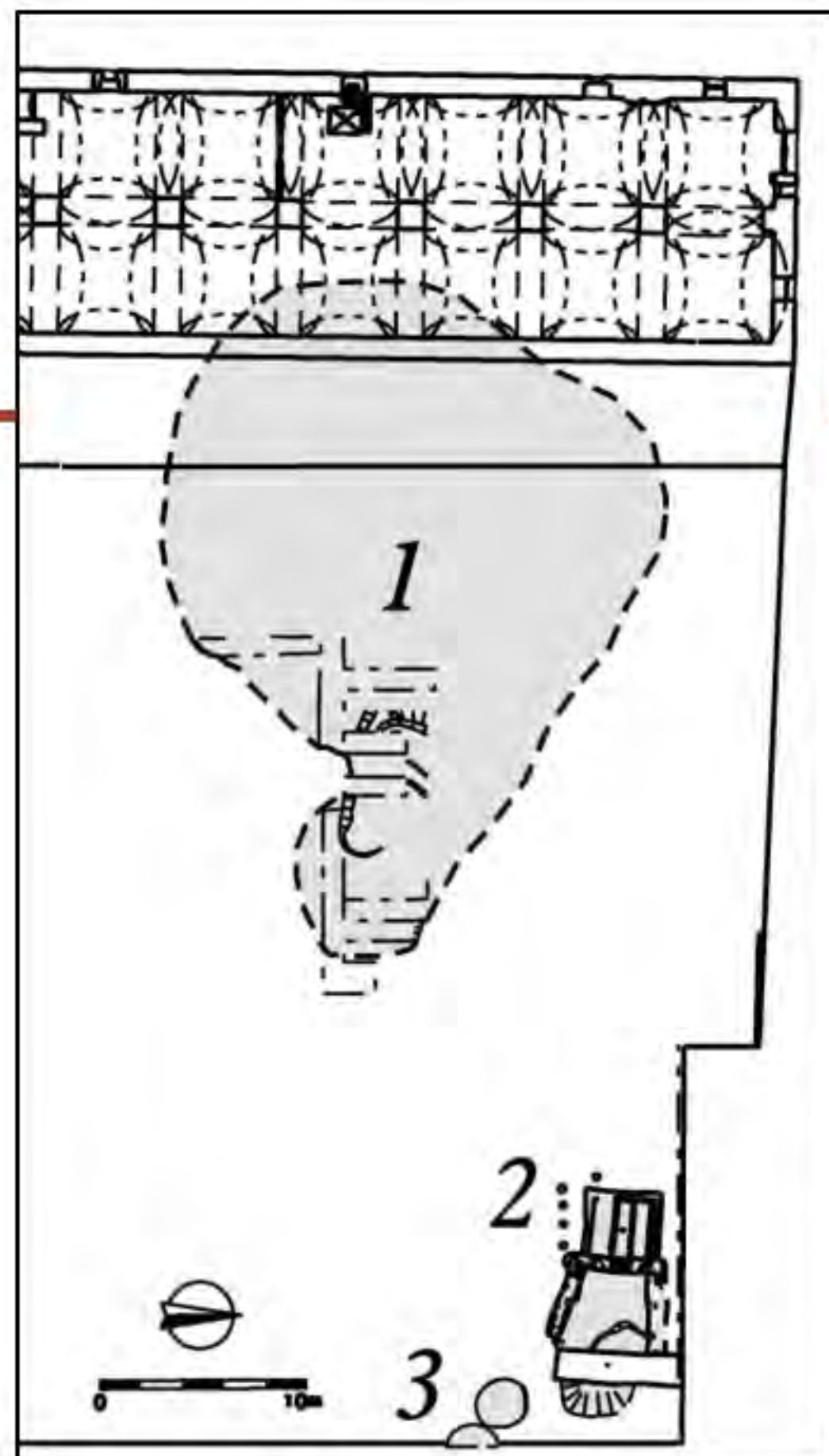
NÁRODNÍ
PAMÁTKOVÝ
ÚSTAV

ÚZEMNÍ ODBORNÉ
PRACOVISTĚ
V BRNĚ

- zkoumaný relikt cihlářské pece se 3 tahovými kanály
- na lokalitě se nacházela ještě jedna pec, kterou nebylo umožněno prozkoumat
- provedena z cihel 27 x 12,5-13 x 6-7 cm

NÁRODNÍ
PAMÁTKOVÝ
ÚSTAV

ÚZEMNÍ ODBORNÉ
PRACOVISTĚ
V BRNĚ

CIHELNA V KRÁLOVĚ POLI

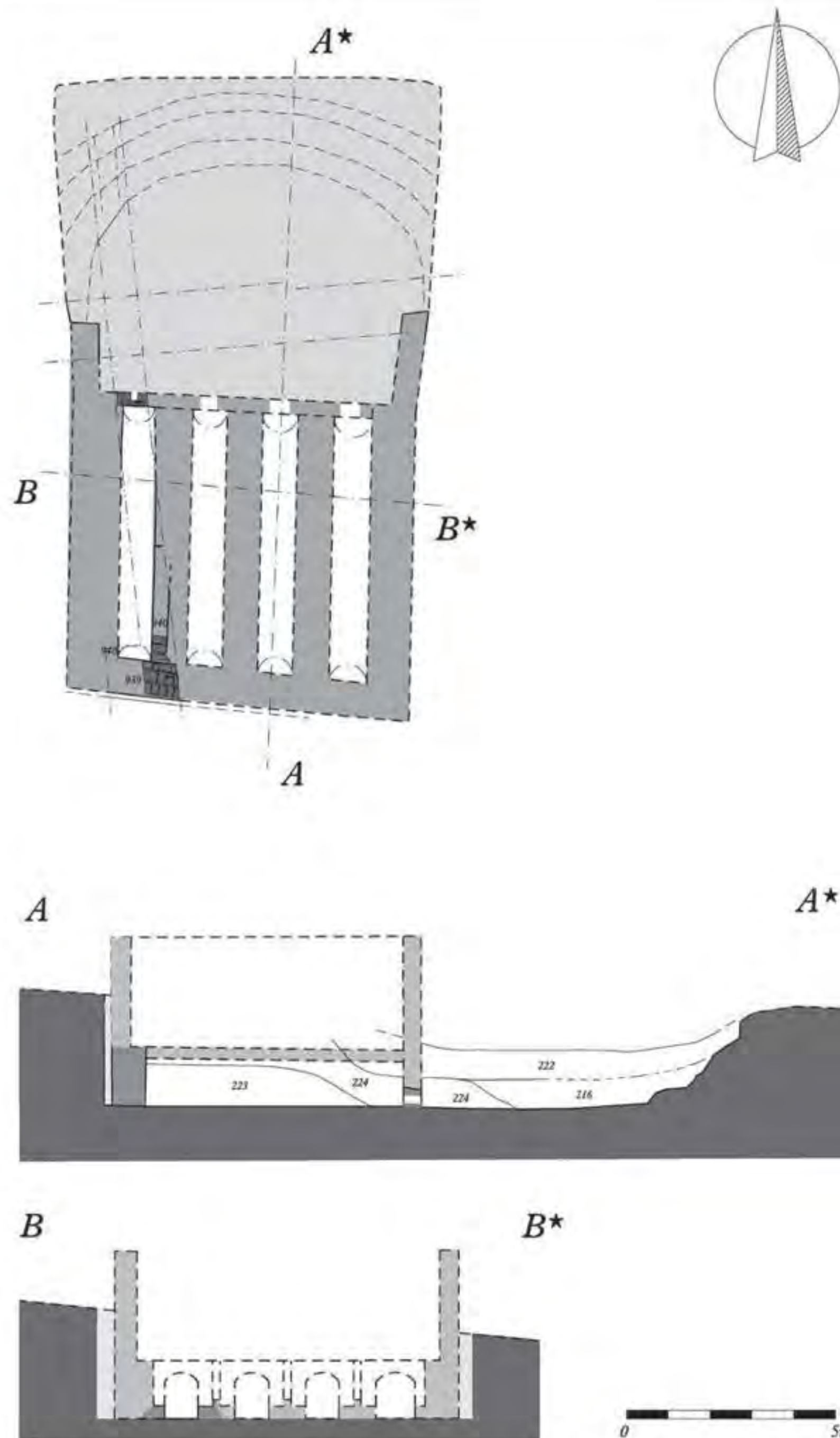
- souvisí v výstavbou Kartuziánského kláštera v Králově Poli (1375)
- zkoumána byla celá zahloubená komora pece se 2 tahovými kanály, předpecím a relikty zastřešení
- v peci bylo páleno i vápno

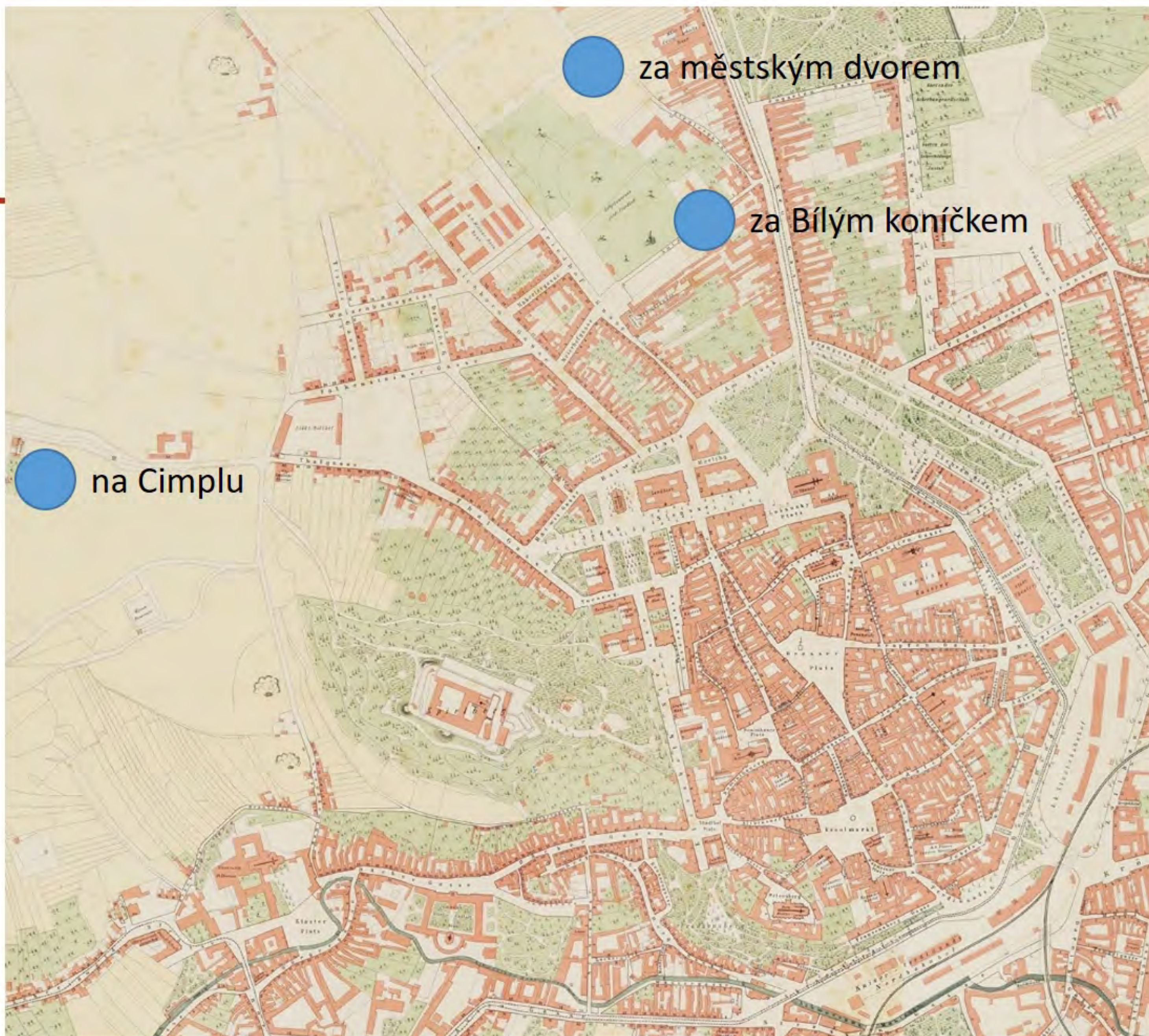

NÁRODNÍ
PAMÁTKOVÝ
ÚSTAV

ÚZEMNÍ ODBORNÉ
PRACOVIŠTĚ
V BRNĚ

CIHELNA HUSOVA ULICE

MĚSTSKÉ CIHELNY

NÁRODNÍ
PAMÁTKOVÝ
ÚSTAV

ÚZEMNÍ ODBORNÉ
PRACOVISTĚ
V BRNĚ

- v 16. století v provozu městská cihelna
- známe i cihelnu starobrněnského panství na Starém Brně
- po třicetileté válce jedna pec na 60 000 cihel a 10 000 střešních tašek
- otázka výstavby bastionové pevnosti
- od první poloviny 18. století tři městské cihelny
- dvě malé a jedna velká pec
- první informace o soukromých cihelnách 1785
- 1810 město provozuje cihelny samo – vznik soukromých cihelen
- vzhledem ke geologické situaci se tvoří specializované výrobní oblasti

OBLAST ULICE VÍDEŇSKÁ

NÁRODNÍ
PAMÁTKOVÝ
ÚSTAV

ÚZEMNÍ ODBORNÉ
PRACOVIŠTĚ
V BRNĚ

- v 18. století doložena cihelna Jakoba Mischauera

Cihelny:

Jakob Meletzky (min. 1825 – min. 1854)

Wenzl Bauer → Anton Mistelsteiger (min. 1825 – 1907)

Franz Wenzl → Joseph Czizek → Albert Illek → Caroline Illek (min. 1825-1932)

Victor Kuda → Winzenz Strejček → Franz Czermak → Ernst Bloch (od 50/60. let 19. století – 1922)

Gottlieb Kohn → Max Kohn → Paul Kohn (1850 – po druhé světové válce)
F. Kuhn (80. léta 19. století)

40. léta 19. století

Starobrněnské cihelny s deseti cihlářskými pecemi a dvaosmdesáti zaměstnanci pracujícími na třiceti tvářecích stolech vyprodukovaly ročně 5 140 000 cihel, 368 000 střešních tašek a 3 300 kusů obloukové krytiny.

Cihelny měly roční spotřebu 126 sáhů dřeva a 33 566 měřic uhlí z Rosic a Zbýšova.

OBLAST ULICE VÍDEŇSKÁ

NÁRODNÍ
PAMÁTKOVÝ
ÚSTAV

ÚZEMNÍ ODBORNÉ
PRACOVISTĚ
V BRNĚ

Fol.

Parní cihelna
a
továrna na hliněné zboží.

G. Kohn a syn, Brno

Adresa pro telegramy: Kohn cihelna Brno
Číslo telefonu 962
Číslo poštovní spořitelny 12.052

V Brně, 31. srpna 1926.

Účet pro pan Rada Tomáš Mader
Židenice - Stará vesnice Má dítě
71.
Splatné a řaditelné v Brně.

Počet kusů	Dodávací předmět	Jednotná cena		Peněžitý obnos	
		Kč	h	Kč	h
srpen 24. 500	cihel	370	-	185	-
	2% daň z obrátu			370	
	košek			40	
	Stvrzenka	nhrucen Kč:		18910	

Platy a vyrovnání plněny b
phonocensivním op

- Kohnova cihelna

Cihelna vznikla roku 1850 na katastru Bohunic, poblíž Vídeňské ulice (dnes k.ú. Štýřice). Některé budovy jsou dodnes dochovány (Stráž 786/12, 770/14, Horní 464/1). V sousedství provozoval ve druhé polovině 19. století továrnu na šamotové cihly jeden ze synů Gottlieba Kohna Adolf. Po roce 1900 vedl cihelnu třetí syn Gottlieba Kohna Max, později do firmy přistoupil i jeho syn Paul. Cihelna progresivním výkupem pozemků neumožnila další rozvoj sousedním podnikům při Vídeňské ulici (Illek, Czermak, Mistelsteiger). Ve 20. a 30. letech se vyvinula v jeden z největších podniků u nás, vyráběla na 60 druhů cihlářských výrobků a zaměstnávala 500-650 zaměstnanců. V cihelně pracovalo pět kruhových pecí. Roku 1941 byl podnik zabaven ve prospěch Německé říše a prodán Arminu svobodnému pánu Freibergovi. Cihelna byla provozována i po znárodnění (26.11. 1945) firmou Bohunické cihelny, n.p., Brno.

OBLAST ULICE VÍDEŇSKÁ

NÁRODNÍ
PAMÁTKOVÝ
ÚSTAV

ÚZEMNÍ ODBORNÉ
PRACOVÍŠTĚ
V BRNĚ

- cihelna Illkova

Franz Wenzl (min. od 1825), obchodník se semeny, v 60. a 70. letech 19. století zde provozovala výrobu rodina Czizků (Joseph a Franz), kdy Joseph Czizek byl bednářským mistrem na Starém Brně. Dále se dostává cihelna do majetku rodiny Illků. Cihelnu převzal Albert Illek, speditér na brněnských předměstích. Jeho žena Caroline Illeková držela cihelnu po jeho smrti roku 1890 téměř 40. let až do 20. let 20. století. V té době zaměstnávala cihelna 60-70 dělníků. Firma byla roku 1932 zrušena.

- cihelna Czermakova

Od 50. a 60. let 19. století Victor Kuda, po něm vlastnil cihelnu krátce Winzenz Strejczek majitel hostince U poštovní trubky ve Vídeňské ulici. Po jeho smrti si vdova Marie vzala Franze Czermaka, hospodářského správce velkostatku ve Vranovicích, který roku 1872 požádal o zapsání firmy Franz Czermak, výroba cihel. Czermak přestavěl cihelnu na parostrojní a vybudoval zde poměrně záhy kruhovou pec. Roku 1895 převzali cihelnu bratři August a Leopold Blochové. Cihelna záhy zaniká, roku 1922 byla vymazána z obchodního rejstříku.

OBLAST STARÉHO BRNA

NÁRODNÍ
PAMÁTKOVÝ
ÚSTAV

ÚZEMNÍ ODBORNÉ
PRACOVISTĚ
V BRNĚ

- v 15. století cihelna cihláře Martina
- v 18. století doložena cihelna panství, zanikla před 1872
roční produkce 250 000 cihel a 50 000 tašek
→
- 1785 Bernard Mischauer na Hlinkách
- 1799 Franz Maluschka (Lehmstetten 124)

Cihelny:

Franz Rothwang Carl Rothwang (min. 1827 – ca 1850)

Franz Krasenksy (první pol. 19. stol.)

OBLAST ULICE ÚVOZ

NÁRODNÍ
PAMÁTKOVÝ
ÚSTAV

ÚZEMNÍ ODBORNÉ
PRACOVISTĚ
V BRNĚ

V prostoru dolní části dnešní ulice Úvoz se nacházely dvě cihelny. Dobu jejich vzniku lze jen těžko odhadnout, ve druhé polovině 19. století se však vyvinuly ve velký průmyslový podnik, který dále fungoval až do 50. let 20. století. Vytěžení hlíníku větší z cihlen (Kreutzgasse 35, Hohlweg 15) vytvořilo prostor pro postavení obytných domů v ulici Trýbova v 60. letech 20. století. Část kruhové pece této cihelny odhalil v roce 2004 archeologický výzkum.

Vlastníci: Josef Poyger hostinský z Poštovské ulice č. 69, majitel slavného hostince U tří knížat → rodina Mistelsteigerů Alois Hassman → Josef Pitter → Sigmund Spitz.

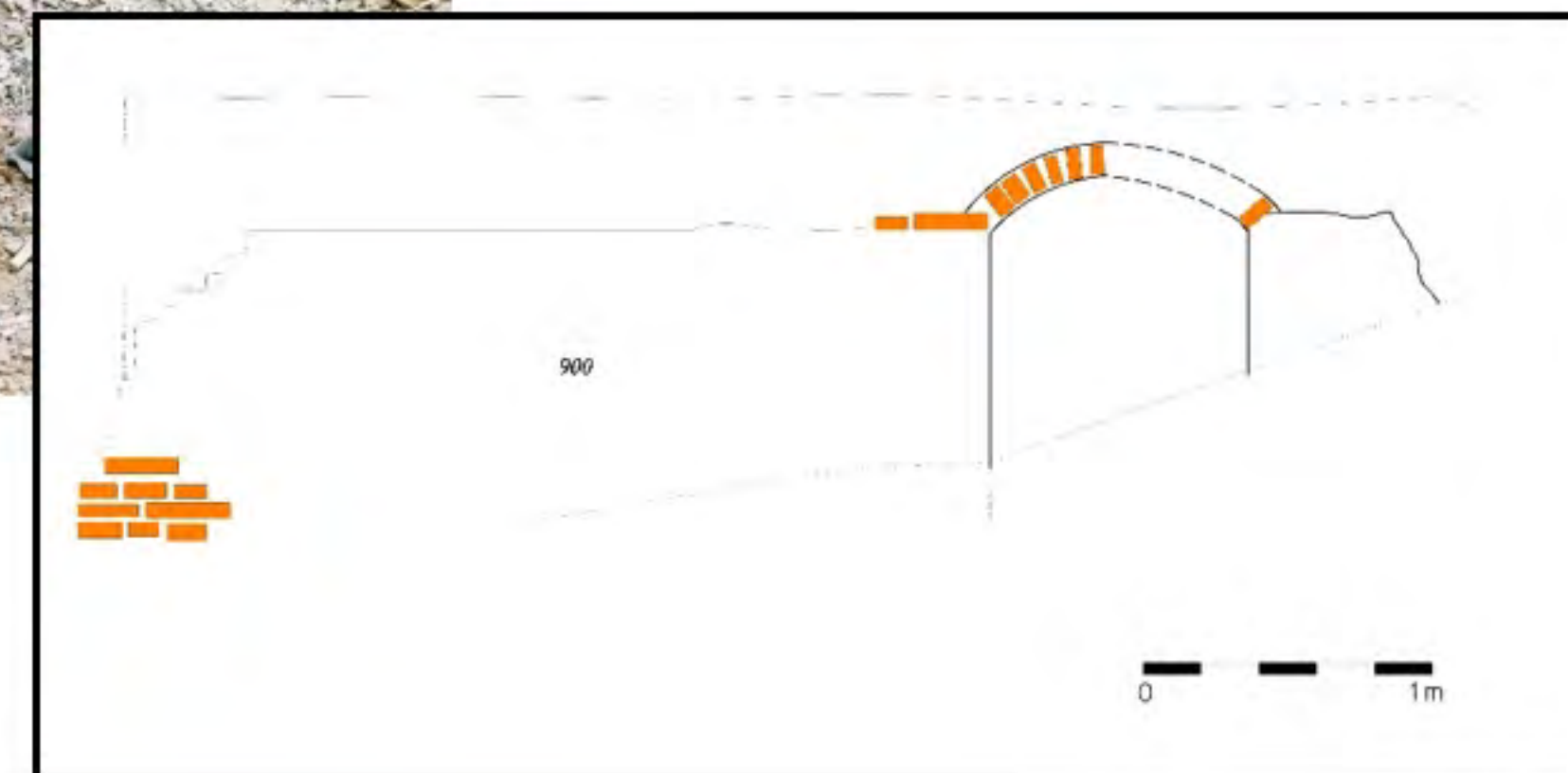
V roce 1885 byly cihelny spojeny pod firmou Fischer und Ehrenfest.

Za války byla na cihelnu uvalena nucená správa, poslední spolumajitelé, Ernstovi (potomci Fischerů), se přihlásili o majetek roku 1947. Ještě v 50. letech vedla firma spor ve Vídni o zaplacení dluhu za pronájem cihelny v době války. Adolf Ehrenfest odjel po únoru 1948 do Sydney. Firma byla zlikvidována až po roce 1954.

NÁRODNÍ
PAMÁTKOVÝ
ÚSTAV

ÚZEMNÍ ODBORNÉ
PRACOVIŠTĚ
V BRNĚ

OBLAST ULICE ÚDOLNÍ

NÁRODNÍ
PAMÁTKOVÝ
ÚSTAV

ÚZEMNÍ ODBORNÉ
PRACOVISŤE
V BRNĚ

Cihelna v Údolní ulici (Im Hohlweg 31-32/Kreutzgasse 31/Thalgasse 28) je zachycena již na mapě stabilního katastru z roku 1825, kdy ji vlastní Jakob Fridl, brusičský mistr z Cejlu. Jeho dcera Theresie se provdala za Heinricha Czerwinku, čímž se cihelna kolem poloviny 19. století (snad 1851) dostává do majetku rodiny Czerwinkovy.

Heinrich Czerwinka zřídil ve starých kolnách cihelny i továrnu na smaltované nádoby. Po jeho smrti provozovala cihelnu sama vdova, později se synem.

Syn Carl provozoval cihelnu sám od roku 1885 a dále od roku 1887 pod hlavičkou firmy Adam und Czervinka, kdy společník Franz Adam si vzal dceru Heinricha a Theresie Czerwinkových Mathildu, byl tedy švagrem Carla Czerwinky. Roku 1904 Carl Czerwinka ze společnosti vystoupil a jedinou majitelkou se stala Mathylda Adamová. Rodina provozovala cihelnu až do 30. let 20. století.

OBLAST ULICE ÚDOLNÍ

NÁRODNÍ
PAMÁTKOVÝ
ÚSTAV

ÚZEMNÍ ODBORNÉ
PRACOVISTĚ
V BRNĚ

Svatotomášská cihelna (Schwabengasse 21/Eichhorngasse 27/Augustinergrund 21/Holzhofgasse 4/Falkensteinergergasse 40/Sturmgergasse 19) vznikla v této poloze nejpozději v průběhu 18. století a náležela augustiniánskému klášteru u sv. Tomáše na Moravském náměstí, později na Starém Brně.

Rozsah cihelny v 18. století je dobře patrný na Anneisově plánu, kde jsou zachyceny pece, kolny i studna. Cihelna byla rozčleněna na dvě části, jedna náležela klášteru sv. Tomáše na Starém Brně (jedna pec a jedna kolna), by měla být městskou cihelnou nazývanou na Cimply. Koncem 19. století provozoval cihelnu majitel sousedního podniku Carl Czerwinka (1890-1906).

Z počátku augustiniáni cihelnu provozovali sami, od poloviny 19. století ji spíše pronajímali. Snad jako nájemce v ní působil roku 1862 Johann Doležil, jehož dědicové zde roku 1867 nechali vystavět čtyřkanálovou pec o kapacitě cca 25 000 cihel. Posledním známým nájemcem byl v období 1907-1919 Bruno Hönig.

OBLAST ULICE ÚVOZ

NÁRODNÍ
PAMÁTKOVÝ
ÚSTAV

ÚZEMNÍ ODBORNÉ
PRACOVNÍSTĚ
V BRNĚ

Na adrese Eichhornsgasse 21 (35, 37, 69, 71, 75)/ Veverí, Úvoz působila jedna ze dvou cihlen v oblasti Konečného náměstí. Patrná je již na indikační skice z roku 1825, kdy je na ní zapsána Theres Fridlová, snad blízká příbuzná či žena Jakoba Fridla, cihláře v Údolní ulici. V závěru 40. let ji pak provozoval Jakob Fridl a dále v 50. letech jeho dědicové (Czerwinka). Od 70. let 19. století až do roku 1915 provozoval a vlastnil cihelnu Ferdinand Schmerda.

V těsném sousedství na Kleine Neugasse 47/Eichhornsgasse 37 (73, 75)/ Tivoli 75/Konečného náměstí je roku 1825 na cihelně zapsán hostinský Franz Kutschera, následně pak v 50. letech jeho syn Franz Kutschera junior. O osudech cihelny ve druhé polovině 19. století nemáme zprávy. Začátkem 20. století ji vlastnil a provozoval slavný brněnský stavitel Franz Pawlu. Jelikož rodina Pawlu vlastnila ještě jednu prosperující cihelnu na Cimburkově v Králově Poli, byla cihelna, nazývaná Tivoli, záhy po smrti Franze Pawlu prodána. Již roku 1922 je zde uveden jako majitel Stanislav Neděla.

OBLAST ULICE ÚDOLNÍ A ÚVOZ

NÁRODNÍ
PAMÁTKOVÝ
ÚSTAV

ÚZEMNÍ ODBORNÉ
PRACOVISTĚ
V BRNĚ

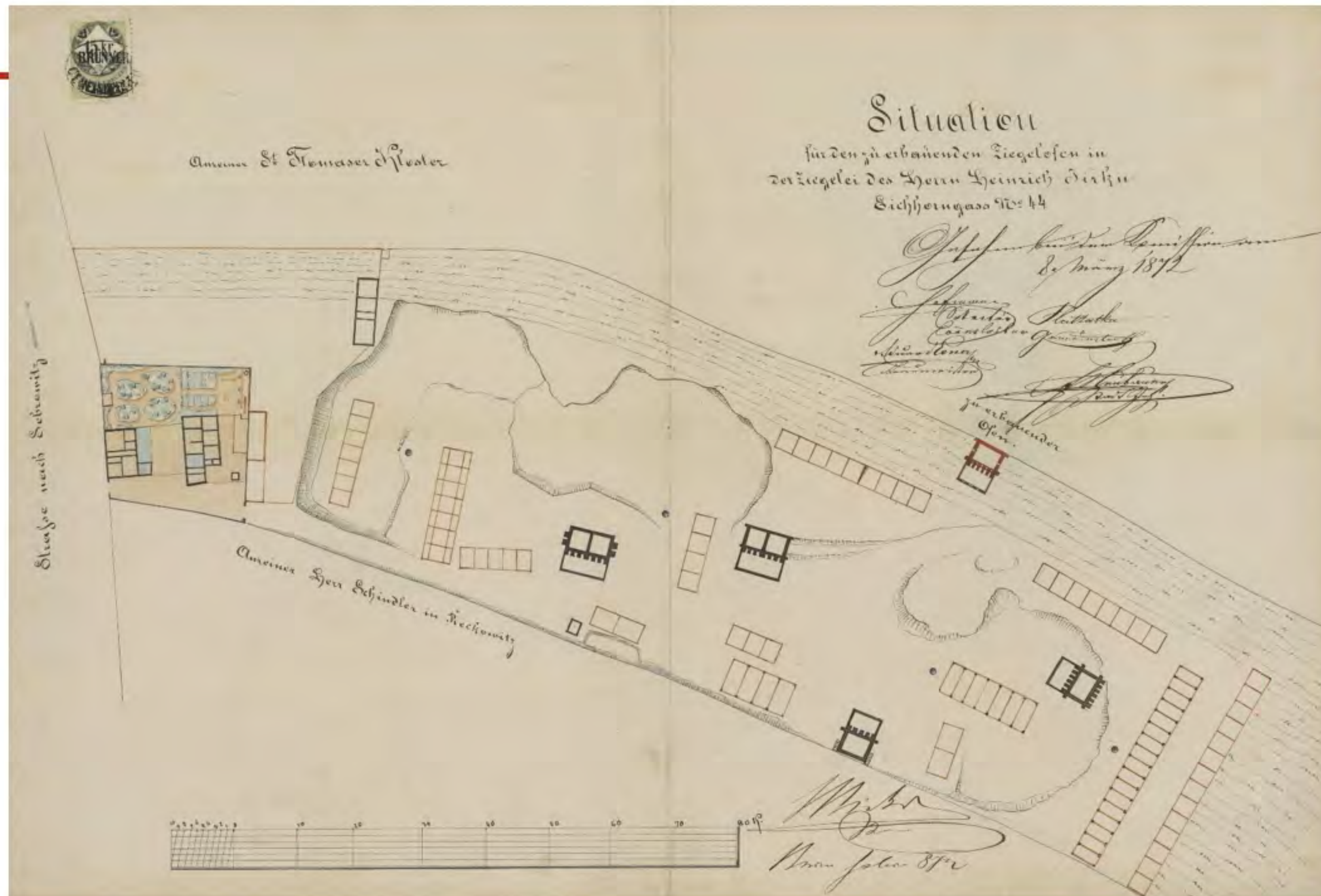

OBLAST ULICE VEVEŘÍ

NÁRODNÍ
PAMÁTKOVÝ
ÚSTAV

ÚZEMNÍ ODBORNÉ
PRACOVISTĚ
V BRNĚ

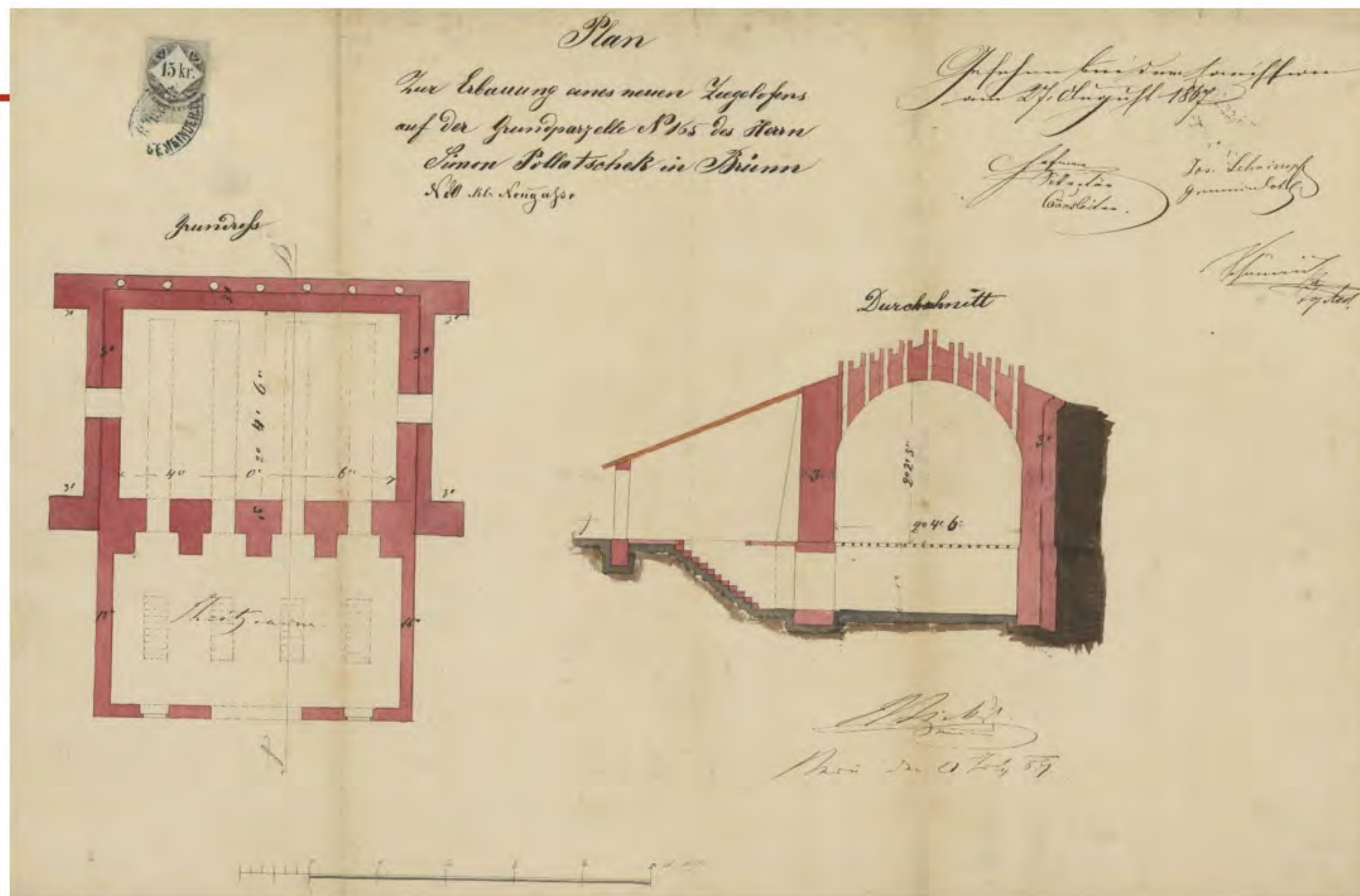

Sebrowitzer strasse 32/Kreutzgasse 32/Pod Kaštany, Šelepova, Klusáčkova. Cihelna vznikla snad počátkem 60. let 19. století. Prvním doloženým vlastníkem je dětský lékař v nemocnici Sv. Cyrila a Metoděje Ferdinand Dworzak.

Nová cihlářská pec byla postavena v květnu 1862, a to již následujícím majitelem Heinrichem Jirků. Již v roce 1866 přistavoval další, tentokrát výrazně menší pec. Velkou cihlářskou pec se železnými rošty, postavil Jirků ve své cihelně roku 1869 a následně i roku 1872.

Z celkového plánu cihelny z té doby víme, že v cihelně pracovalo již 5 pecí, z toho tři jednokomorové a dvě se dvěma vedle sebe stojícími vypalovacími komorami.

Cihelna je zachycena ještě na indikační skice roku 1876, již v roce 1877 však pozemek patřil císařské armádě a vznikly na něm vojenské baráky, což dodnes připomíná název sousední ulice Tábor.

Cihelna na adrese Eichhorngasse 168 (165, 44, 48)/Šumavská (mezi Kounicovou a Veverčí) existovala již v roce 1864, kdy ji vlastnil Simon Polaczek. Z archivního plánu je patrné, že cihelna v té době disponovala jednou pecí a byla plánovaná výstavba další, spolu s domkem správce. Již v roce 1867 přistavoval Polaczek další pec.

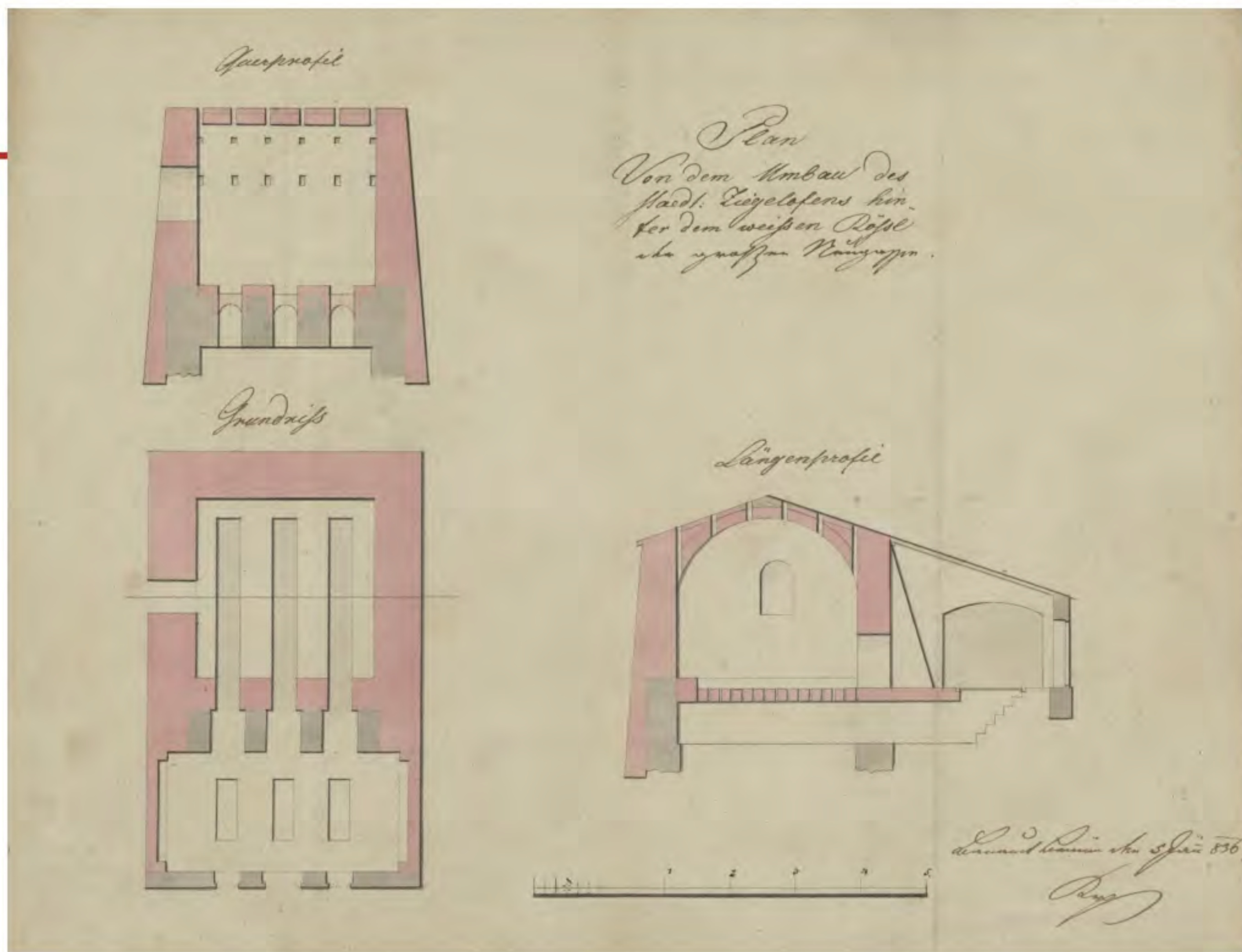
V roce 1870 disponovala cihelna třemi pecemi, z toho jednou snad na specializovanou výrobu střešních tašek. Simon Polaczek přistavěl v tomto roce do cihelny budovu parní pily a rozšířil tak své podnikání. V 70. letech přešla cihelna na Adolfa Polačka a někdy kolem roku 1877 na velkopodnikatele v cihlářství Richarda Deychse, který cihelnu provozoval snad až do zrušení svého podnikání roku 1915.

OBLAST ULIC LIDICKÁ A ŠTEFÁNIKOVA

NÁRODNÍ
PAMÁTKOVÝ
ÚSTAV

ÚZEMNÍ ODBORNÉ
PRACOVISTĚ
V BRNĚ

V zázemí západní uliční linie Velké Nové ulice (dnešní trasa Lidické a Štefánikovy) vyrostlo v závěru 18. a v 19. století centrum brněnské cihlářské výroby. Nejstarší známou cihelnu provozoval Joseph Gipsan bydlící v čísle Grosse Neugasse 15. Ta je zmiňována již v adresáři roku 1785. Snad se jedná o městskou cihelnu *hinter dem weissen Rösl* zmiňovanou v 90. letech 18. století.

Na adrese Kleine Neugasse (9) 15, 16/Meierhofgasse 5/Zieglergasse 13/Cihlářská provozovalo cihelnu také samo město. Dnes ji můžeme lokalizovat do prostoru pod Sokolským stadionem a kinem Art v nároží ulic Botanická, Cihlářská a Sokolská. Co se týče této městské cihelny z 19. století známe jména některých jejích nájemníků - Libor Rössner, Franz Hufhans, Adalbert Satzger. Konec provozu městské cihelny nastal patrně někdy v 70. letech 19. století, její pozemky byly pronajaty.

40. léta 19. století

Ve Velké Nové ulici osm cihlářských pecí s roční produkcí 2 480 000 cihel, 22 000 střešních tašek a 5 000 hřebenáčů.

Spotřeba 67 sáhů dřeva a 16 200 měřic uhlí z rosicko-zbýšovských dolů. Šestaosmdesát dělníků pracovalo na třiceti-dvou tvářecích stolech.

OBLAST ULIC LIDICKÁ A ŠTEFÁNIKOVA

NÁRODNÍ
PAMÁTKOVÝ
ÚSTAV

ÚZEMNÍ ODBORNÉ
PRACOVIŠTĚ
V BRNĚ

V úseku od dnešní Kotlářské ulice až po ulici Šumavskou se v 19. století táhl souvislý pás cihlářských podniků.

V nároží Kotlářské a Štefánikovy (Velké Nové) ulice se nacházel podnik, který minimálně od 20. let 19. století vlastnila rodina Hufhansů (Joseph a posléze Franz). V 90. letech zde registrujeme Julii Kusn. Na části tohoto pozemku byl v roce 1894 vybudován pivovar Moravia, ve svahu nad ním však cihelna fungovala dále. Snad již v 70. letech byla vybavena moderní kruhovou pecí. Počátkem 20. století cihelnu provozoval Richard Deycks, roku 1915 však požádal o výmaz z obchodního rejstříku.

V prostoru dnešní ulice Dřevařské provozovala v roce 1845 cihelnu Magdalena Němečková (Nemetschek), po níž ji od počátku 50. let 19. století až do roku 1885 provozoval Ferdinand Nemetschek. Na plánu z roku 1845 jsou zachyceny celkem 4 cihelny až po dnešní ulici Šumavskou. Plán vznikl z důvodu záměru výstavby druhé polní cihlářské pece v cihelně paní Němečkové.

V oblasti ulice Hrnčířská zachycuje archivní plán cihelnu rytíře von Sternau. Cihelna měla v té době jednu polní pec a tři kolny na sušení cihel.

OBLAST ULIC LIDICKÁ A ŠTEFÁNIKOVA

NÁRODNÍ
PAMÁTKOVÝ
ÚSTAV

ÚZEMNÍ ODBORNÉ
PRACOVNÍSTĚ
V BRNĚ

V úseku mezi ulicemi Ptašínského a Kabátníkova fungovala cihelna Wilhelma Wenzla. Ta je zachycena na dvou archivních plánech ze 40. let 19. století. Na plánu stabilního katastru z roku 1825 je při ní zapsáno příjmení Anderla. Již roku 1853 je zde zapsán obchodník s vlněným zbožím Rudiger Deycks, který ještě v 50. letech spojil cihelnu se sousední, zapsanou na čísle Grosse Neugasse 101. Cihlářské imperium převzal roku 1887 jeho syn Richard, který dále provozoval ještě cihelny na Šumavské a Kotlářské ulici. Roku 1915 požádal o výmaz firmy z obchodního rejstříku.

Cihelnu v oblasti mezi dnešní ulicí Ptašínského a Šumavská vlastnil ve 20. letech 19. století Joseph Hufhans. Následně podnik převzal kovářský mistr Franz Hufhans, stejně jako v případě cihelny v nároží Kotlářské a Štefánikovy ulice. V 50. letech provozoval cihelnu Karl Habermayer, který však podnik záhy prodal obchodníku Rudigeru Deycksovi, jenž cihelnu spojil v jeden závod se sousední na čísle Grosse Neugasse 99.

40. léta 19. století

Roční produkce dvou pecí 460 000 cihel, 4 000 střešních tašek a 1 100 hřebenačů. Cihelny měly roční spotřebu 12 sáhů dřeva a 3 000 měřic uhlí z dolů u Zbýšova. Na šesti stolech pracovalo osmnáct dělníků.

V roce 1849 je na cihelně v Horním Cejlu (Černá Pole, Oberzeil 74/Schwarzfeldgasse 10/Slepá, Hoblíkova, Jugoslávská) doložen cihlář Heinrich Taus. Dalším majitelem byl od 50. nebo 60. let 19. století Franz Schimmel se svou ženou Marií. V prvním desetiletí 20. století převzal podnik August Schimmel. Cihelna ukončila provoz ve 30. letech 20. století.

Sousední cihelnu na Dolním Cejlu (Unterzeil 81/Bindergasse 25/Ryšánkova, Slepá, Jugoslávská) založil snad někdy ve 30. nebo 40. letech Libor Suchánek, hostinský ze Zábrdovic č. 44. V roce 1849 spravovali cihelnu jeho dědicové. Jeho synem byl Alexander Suchánek, výrobce likérů, císařský rada, stavitel a obchodník, významná brněnská osobnost, povýšená roku 1882 do šlechtického stavu. Jako další majitel je na cihelně doložen roku 1862 Johann Kotulan a následně jeho syn Josef. Následně vlastnil cihelnu Heinrich Brzezovsky a od závěru 80. let Heinrich Brodschek. Roku 1930 se společníci staly jeho dcery Valerie a Marianna, obě provdané ve Vídni. Cihelna byla vymazána roku 1947 z obchodního rejstříku.

